то е получил благодат отгорѣ: радуйсе благодатная. Лука I. 28. 3) черк. Добродѣтелна. благодатната жена приобива чест. Прит. XI, 16. 4) честит, изобилен, благ, богат живот, благодатен дом.

Благоденствие (то) благополучие, честито живѣние.

2) Благодушие (то) черк. 1) доброта на душата. 2) доброст, милостивост, великодушие.

1) Благодушен, шна, о, — и (чт), добър, кротък, милостив. великодушен.

Благодушно, нар. кротко, милостиво, великодушно.

Благодѣйствен, шно, о, — и (чт) който дѣйствува на добро, в полза на други.

Благодѣйствувам, гл. дѣл. Старуам добро.

Благодѣтел (чт) черк. който прави добро; който прави добро на други. добросторник. Благодѣтелка (та) вж.

Благодѣтелница (та) добросторница.

Благодѣтелен, лна, о, — и (чт) 1) който прави добро на други. 2) който е склонен, расположен към добро.

Благодѣтелски, а, о, — и (чт) който е приличен на благодѣтелите.

Благодѣтелствувам, гл. ср. правя, старуам добро на други

Благодѣяние (то) правенье добро в полза на ближните. см. не забравяй сичкитѣ му благодѣяния. Пс. 103; 2.

Благоре нар. черк. дерим, в хохо. Кроф.

Благорѣпатен (чт) който изявява добро желание, доброжелателен. Благорѣпатенка (та) в.

Благорѣпателница (та) жена благорѣпатен. доброжелателка.

Благорѣпателство (то) доброжелателство.

Благозаконен, нна, о, — и (чт) основан на добри закони

Благозаконие (то) добри закони.

Благозвучен, чна, о, — и (чт) който издава хубави, приятни звукове.

Благозвучие (то) добър хубав звук.

Благозвучно нар. с хубави звукове.

Благоизволи, ши. гл. ср. показвам добра воля, добро изволение. в. благоволи

Благоизволявам, гл. ср. в. благоволявам.

Благолѣпен, пна, о, — и (чт) много хубав, изящен, изтрудрен, изкитен.

Благолюбив, а, о, — и (чт) който обича добротата

Благомилостив, а, о, — и (чт) добър милостив, щедър.

Благой или на мяф. — благов.

Благонца, жена на благоя

Благочини, а, о, — и (чт) на благо